

Κατά την Επιτροπή, η σύμβαση «Αναβάθμιση της πόλης των Σερρών: πλαίσιο προτύπων ερευνητικών μελετών και πιλοτικό πρόγραμμα υλοποίησης» αποτελεί σύμβαση δημοσίων υπηρεσιών εμπύπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας δεδομένου του αντικειμένου της και του ύψους της αξίας της. Εντούτοις, η σύμβαση δεν δημοπρατήθηκε, αλλά ανατέθηκε από τον Δήμο Σερρών στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης με απευθείας ανάθεση.

Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν συντρέχει εν προκειμένω περίπτωση εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 6 (σύμβαση με φορέα ο οποίος αποτελεί ο ίδιος αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με την οδηγία) ούτε της εξαιρέσεως του άρθρου 1, στοιχείο α', σημείο ix, της οδηγίας.

(1) Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1).

Αίτηση αναιρέσεως του Jan Pflugradt κατά της από 22 Οκτωβρίου 2002 αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-178/00 και T-341/00, Jan Pflugradt κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-409/02 P)

(2003/C 19/26)

Ο Jan Pflugradt, εκπροσωπούμενος από τον Dr. Norbert Pflüger, Kaiserstrasse 44, D-60329 Φρανκφούρτη, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 18 Νοεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-178/00 και T-341/00, Jan Pflugradt κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Δικαστήριο, μαζί με τη εξαφάνιση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως (1):

1. να ακυρώσει την από 23 Νοεμβρίου 1999 αξιολόγηση του αναιρεσιώντος για το 1999·

2. να ακυρώσει την απόφαση της αναιρεσιβλήτης (ΕΚΤ) που περιέχεται στο από 28 Ιουνίου 2000 έγγραφο, με την οποία η αναιρεσιβλήτη μετέβαλε τα καθήκοντα του αναιρεσιώντος·
3. να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

— Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραγνωρίζει την έκταση και διάρθρωση της λειτουργικής αυτονομίας, που η ΕΚΤ θεσπίζει με το σύστημα συμβάσεων του άρθρου 36.1 του καταστατικού της και του άρθρου 9α, παράγραφος 1, των Conditions of Employment (CoE). Βάσει αυτού του νομικού σφάλματος θεώρησε ότι η ΕΚΤ διαθέτει στο πλαίσιο του συστήματος συμβάσεων την ίδια ευρεία δικριτική ευχέρεια που διαθέτει ο εργοδότης έναντι του προσωπικού στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής δημόσιας διοίκησης. Η ούτως χαρακτηριζόμενη διακριτική ευχέρεια διακρίνεται ωστόσο από τη διακριτική ευχέρεια κατά τη διαχείριση της επιχειρήσεως. Το Πρωτοδικείο εσφαλμένως έκρινε ότι η ΕΚΤ ορθώς αφέστη της περιγραφής της θέσεως του αναιρεσιώντος, που είχε περιληφθεί στη σύμβαση και αφαιρέσε από αυτόν ορισμένα καθήκοντα. Το Πρωτοδικείο δεν έπρεπε να εξαρτήσει την απόφασή του από το εάν — σύμφωνα με αρχές του δημοσίου-παλληλικού δικαίου — τα αφαιρεθέντα καθήκοντα αποτελούσαν «ουσιώδη στοιχεία» του συμφωνηθέντος τομέα δραστηριότητας. Έπρεπε να είχε εξετάσει εάν τα αφαιρεθέντα καθήκοντα είχαν περιληφθεί στη σύμβαση.

Για την περίπτωση όπου η συμφωνηθείσα δραστηριότητα δεν μπορούσε να ασκείται πλέον λόγω καταργήσεως της θέσεως εργασίας, το άρθρο 11 α (ii), δεύτερο εδάφιο, των CoE προβλέπει τη δυνατότητα καταγγελίας της σχέσεως εργασίας για λόγους που αφορούν τον εργοδότη. Η διάταξη καθιστά επομένως σαφές ότι η μονομερής μεταβολή των συμφωνηθέντων, που «τροποποιεί» τη σχέση εργασίας, δεν επιτρέπεται. Δεν επιτρέπεται η ΕΚΤ ως εργοδότης υπό την έννοια του εργατικού δικαίου να έχει τη δυνατότητα χρήσεως δύο μέσων μεταβολής της σχέσεως εργασίας, τα οποία αντιφάσκουν μεταξύ τους. Η ΕΚΤ θα μπορούσε τότε — ενδεχομένως μάλιστα αυθαίρετα — να επιλέξει μεταξύ της λήξεως της συμβάσεως εργασίας σύμφωνα με το άρθρο 11α (ii) των CoE και της συνεχίσεως της συμβατικής σχέσεως, παραγνωρίζοντας τα συμφωνηθέντα.

Το Πρωτοδικείο εσφαλμένως έκρινε την αρμοδιότητα του αναιρεσιώντος να αξιολογεί τα μέλη της ομάδας Unix ως μη ουσιώδες στοιχείο της συμβάσεως εργασίας, παρά το γεγονός ότι στην περιγραφή της θέσεως εργασίας περιέχεται στις key responsibilities. Το Πρωτοδικείο ερμήνευσε επίσης εσφαλμένα την περιγραφή της θέσεως εργασίας, καθόσον έκρινε ότι πρόκειται για προσωρινή ανάθεση καθηκόντων.

— παράβαση των κανόνων του δικαίου της αποδείξεως.

(1) που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.